

[Úvodní stránka](#)>[Vyhledat právníka](#)>**Druhy právnických profesí**

Na překladu do jazyka, ve kterém se vám stránka právě zobrazuje, zatím pracujeme.

K dispozici jsou již tyto aktualizované překlady

Swipe to change

francouzština**Druhy právnických profesí**

Lucembursko

Zde najdete přehled o různých právnických povoláních

Právníká povolání – úvod

Tento oddíl obsahuje informace o povoláních v oblasti soudnictví (popis, podmínky přístupu k povolání apod.).

Přehled systému soudní moci

V Lucembursku jsou soudy uspořádány do dvou kategorií: **obecné soudnictví a správní soudnictví**. Toto uspořádání vychází z kritéria povahy sporu.

Obecné soudnictví zahrnuje 3 Smírčí soudy (*Justices de Paix*), 2 Obvodní soudy (*Tribunaux d'arrondissement*), 1 Odvolací soud (*Cour d'appel*) a 1 Kasační soud (*Cour de cassation*). Tyto soudy jsou zejména příslušné pro rozhodování sporů ve věcech občanskoprávních, obchodních, trestních a pracovněprávních. Do této kategorie patří soudci (*magistrats du siège*) i státní zástupci (*magistrature debout*).

Správní soudnictví zahrnuje 1 Správní soud (*Tribunal administratif*) a 1 Správní soudní dvůr (*Cour administrative*). Tyto soudy řeší spory ve správních a daňových věcech (přímé daně).

Ústavní soud (*Cour constitutionnelle*) se skládá ze soudců, kteří jsou součástí obecného a správního soudnictví. Ověřuje soulad zákonů s Ústavou, která je nejvyšší právní normou v zemi.

Soudci a státní zástupci

Existují dva způsoby, jak se stát soudcem nebo státním zástupcem:

Přijímání na základě výběrového řízení

Budoucí soudci a státní zástupci, tj. soudní čekatelé (*attachés de justice*), jsou přijímáni prostřednictvím výběrového řízení. Pro zařazení do výběrového řízení je nutné splňovat tyto podmínky:

mít lucemburskou státní příslušnost;

požívat občanských a politických práv a předložit požadované záruky bezúhonnosti;

být držitelem lucemburského diplomu o ukončení vysokoškolského studia v oboru práva odpovídajícího uznávanému magisterskému titulu nebo zahraničního diplomu o ukončení vysokoškolského studia v oboru práva odpovídajícího uznávanému magisterskému titulu a uznaného ministrem odpovědným za vysokoškolské vzdělávání podle novelizovaného zákona ze dne 18. června 1969 o vysokém školství a uznávání vysokoškolských zahraničních dokladů a titulů;

mít odpovídající znalosti lucemburštiny, francouzštiny a němčiny;

absolvovat právní či notářskou praxi v délce nejméně dvanáct měsíců;

splňovat požadované podmínky fyzické a duševní způsobilosti, které se prověřují v rámci lékařského a psychologického vyšetření.

Výběrové řízení pro přijímání soudců a státních zástupců pořádá komise pro přijímání a odbornou přípravu soudních čekatelů složená výhradně ze soudců a státních zástupců (dále jen „komise“). Toto výběrové řízení sestává ze tří písemných zkoušek, které se týkají občanského práva hmotného i procesního, trestního práva hmotného i procesního, jakož i správního práva a správněprávních sporů. Tyto zkoušky spočívají především ve vypracování návrhu rozhodnutí nebo rozsudku. Úspěšný uchazeč musí ve výběrovém řízení získat nejméně tři pětiny bodů z celkového počtu bodů ve všech zkouškách a nejméně polovinu maximálního počtu bodů v každé zkoušce. Pořadí uchazečů sestaví komise podle jejich konečného hodnocení. Uchazeči jsou přijímáni na základě pořadí.

Přijímání na základě dokumentace

Jedná se o doplňkový způsob přijímání pracovníků, který se uplatňuje pouze v případě, že v rámci výběrového řízení není dosažen počet soudních čekatelů stanovený každoročně ministrem spravedlnosti.

Pro podání žádosti musí uchazeč:

splňovat některé podmínky účasti ve výběrovém řízení, konkrétně výše uvedené body 1 až 4 a 6;

být držitelem osvědčení o ukončení právní praxe;

vykonávat povolání advokáta po dobu celkem nejméně pěti let.

Komise pozve uchazeče k osobnímu pohovoru. Osobního pohovoru se účastní odborník v oblasti psychologie, který vydá v případě každého uchazeče odůvodněné stanovisko. Kritériem pro výběr uchazečů jsou výsledky závěrečných zkoušek v rámci doplňkových kurzů v oboru lucemburského práva a zkoušky při ukončení právní praxe, odborná praxe, případně doplňkové kvalifikace, jakož i případná publikační činnost. Výběr uchazečů provádí komise.

Ústava zaručuje nezávislost soudců na politické moci. Soudci jsou neodvolatelní. Úřadu mohou být zbaveni nebo jim jeho výkon může být pozastaven pouze soudními rozhodnutími. Do jiného úřadu mohou být převedeni pouze tehdy, pokud dostali nové jmenování a vyjádřili s ním svůj souhlas. V případě zdravotní nezpůsobilosti nebo jednání neslučitelného s funkcí soudce však mohou být suspendováni, odvoláni nebo převedeni do jiného úřadu za podmínek stanovených zákonem.

Úřad soudce a státního zástupce není slučitelný s funkcí člena vlády, s volebním mandátem poslance, starosty, člena městské nebo obecní rady, s jakýmkoli placeným zaměstnáním ve veřejném nebo soukromém sektoru, s povoláním notáře, soudního vykonavatele, vojáka z povolání nebo duchovního ani s povoláním advokáta. Soudci a státní zástupci jsou nestranní a podléhají služebnímu tajemství. Jejich plat je stanoven ze zákona.

Více informací najdete na [stránce o povolání soudce a státního zástupce](#) na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.

Advokáti

Povolání advokáta upravuje **novelizovaný zákon ze dne 10. srpna 1991** o povolání advokáta.

Povolání advokáta je **svobodné povolání a samostatně výdělečná činnost**. Povolání advokáta lze vykonávat samostatně nebo se advokáti mohou sdružit v právníckou osobu s právní subjektivitou. Pouze advokáti jsou oprávněni podporovat a zastupovat účastníky sporu, podávat za ně žaloby a vystupovat za ně

před kterýmkoli soudem, přebírat jejich doklady a listiny, které budou předkládat soudu, vystavovat a podepisovat listiny nezbytné pro řádný průběh řízení a připravovat případy pro vydání soudního rozhodnutí.

Pouze advokáti mohou poskytovat **právní poradenství** pravidelně a za odměnu nebo vyhotovovat soukromoprávní listiny pro další osoby. Advokáti také zastupují své klienty nebo jsou jim nápomocni před mezinárodními soudy, jako je Soudní dvůr Evropské unie nebo Evropský soud pro lidská práva. Advokáti jsou povinni zachovávat mlčenlivost, přičemž tato povinnost je kogentní povahy a na její porušení je trestně postihováno.

Pro výkon povolání advokáta v Lucembursku je nutný **zápis na seznam některé z Advokátních komor ustavených v Lucemburském velkovévodství**. To platí i pro evropského advokáta, který si přeje vykonávat své povolání v Lucembursku pod profesním označením udělovaným v domovském státě.

Seznam advokátů zahrnuje šest **menších seznamů**:

1: advokáti soudního dvora (*avocats à la Cour*)

2: advokáti (*avocats*)

3: emeritní advokáti (*avocats honoraires*)

4: advokáti Evropské unie vykonávající praxi na základě titulu ze země původu

5: advokátní kanceláře s postavením advokáta soudního dvora

6: jiné advokátní kanceláře.

K tomu, aby mohl být advokát zapsán na seznam Advokátní komory v Lucembursku, musí splňovat **následující podmínky**:

předložit nezbytnou záruku bezúhonnosti,

doložit splnění podmínek pro uznání právní praxe nebo úspěšné složení zkoušky způsobilosti pro advokáty z jiného členského státu Evropské unie podle novelizovaného zákona ze dne 10. srpna 1991, jenž pro povolání advokáta stanoví všeobecnou soustavu uznávání vysokoškolských diplomů, které odpovídají odbornému vzdělání v rozsahu alespoň tří let; nebo doložit splnění podmínek pro zápis na seznam advokátů vykonávajících své povolání v Lucemburském velkovévodství pod původním profesním označením udělovaným v domovském státě podle novelizovaného zákona ze dne 13. listopadu 2002, kterým se do lucemburského právního řádu provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/5/ES ze dne 16. února 1998 o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace; ovládat jazyk, ve kterém jsou psány právní předpisy, jakož i správní a soudní jazyky ve smyslu zákona ze dne 24. února 1984 o jazykovém režimu,

být lucemburským státním příslušníkem nebo státním příslušníkem některého členského státu Evropské unie,

ovládat jazyk právních předpisů a jazyky používané správními a soudními orgány ve smyslu zákona ze dne 24. února 1984 o jazykovém režimu, aniž je tím dotčen čl. 31-1 novelizovaného zákona ze dne 10. srpna 1991. Požadovaná úroveň jazykových znalostí v případě lucemburštiny a němčiny je B2 Společného evropského referenčního rámce u porozumění mluvenému projevu a B1 u ústního projevu a pouze v případě němčiny B2 u porozumění psanému textu. V případě francouzštiny se vyžaduje úroveň B2 téhož rámce u porozumění, jakož i psaného a ústního projevu.

Aniž je dotčen předchozí odstavec, musí evropští advokáti uvedení v článku 10 směrnice 98/5/ES při svém přijetí na seznam I advokátní komory prokázat pouze dobrou znalost jazyka právních předpisů ve smyslu zákona ze dne 24. února 1984 o jazykovém režimu za předpokladu, že se omezí na ty odborné činnosti, které nevyžadují zvládnutí dalších jazyků ve smyslu zákona ze dne 24. února 1984. Požadovaná úroveň jazykových znalostí je stanovena v předchozím odstavci.

Další objasnění týkající se jazykových požadavků:

Advokáti registrovaní samostatně musejí ovládat jazyk právních předpisů ve smyslu zákona ze dne 24. února 1984 o jazykovém režimu, jakož i veškeré další jazyky požadované k vykonávání jejich odborných činností, aniž je dotčeno výše uvedené.

Advokáti zapsaní na seznam II musejí kromě toho ovládat jazyky používané správními a soudními orgány Lucemburského velkovévodství, které jsou nezbytné pro plnění jejich povinností vyplývajících z případné právní praxe.

Advokát, který převezme případ, musí mít nezbytnou odbornou a jazykovou způsobilost, jinak může být podroben disciplinárním opatřením.

Rada advokátské komory (*Conseil de l'ordre*) po přijetí stanoviska ministra spravedlnosti může na základě důkazu o vzájemnosti ze strany státu, **kteří není členským státem Evropské unie**, jehož státní příslušnost má **uchazeč**, udělit výjimku z podmínky státní příslušnosti. Stejně tak tomu je v případě uchazečů, kteří mají postavení politického uprchlíka a kteří mají v Lucemburském velkovévodství právo na azyl.

Pouze **advokáti zapsaní na seznam advokátů I** jsou oprávněni používat **označení advokát soudního dvora**. Za tímto účelem musí:

buď jako advokáti zapsaní na seznam advokátů II vykonat dvouletou právní praxi a úspěšně složit závěrečnou zkoušku,

nebo úspěšně složit zkoušku způsobilosti pro advokáty z jiného členského státu Evropské unie podle novelizovaného zákona ze dne 10. srpna 1991, který pro povolání advokáta stanoví všeobecnou soustavu uznávání vysokoškolských diplomů, které jsou vydávány pro odborné vzdělávání v rozsahu alespoň tří let,

nebo jako evropští advokáti oprávnění k výkonu povolání pod profesním označením udělovaným v domovském státě doložit, že své povolání v Lucembursku skutečně a pravidelně vykonávali po dobu při nejmenším tří let a podle lucemburského práva, včetně práva Evropské unie, nebo se na ně musí vztahovat ustanovení čl. 9 odst. 2 novelizovaného zákona ze dne 13. listopadu 2002, kterým se v lucemburském právním řádu provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/5/ES ze dne 16. února 1998 o usnadnění trvalého výkonu povolání advokáta v jiném členském státě než v tom, ve kterém byla získána kvalifikace.

Pouze advokáti soudního dvora jsou oprávněni vykonávat činnost, pro kterou zákony a předpisy předepisují zastoupení zmocněncem, tedy zastupovat účastníky před Ústavním soudem, správními soudy, Nejvyšším soudem a před obvodními soudy rozhodujícími v občanskoprávních věcech, přednášet návrhy před soudem, přebírat od účastníků doklady a listiny, které budou předkládat soudu, vystavovat a podepisovat listiny nezbytné pro řádný průběh řízení a připravovat případ pro vydání soudního rozhodnutí.

Advokáti, kteří jsou zapsáni na seznam advokátů II, jakož i evropští advokáti oprávnění vykonávat své povolání pod profesním označením udělovaným v domovském státě a **advokáti zapsaní na seznam advokátů IV** mohou takovou činnost vykonávat pouze tehdy, pokud je jim nápomocen advokát soudního dvora, který je zapsán na seznam advokátů I. Advokáti zapsaní na seznam advokátů II a IV jsou oprávněni zastupovat klienty před všemi soudy, pro které se povinně nepožaduje zastoupení advokátem zapsaným na seznamu I, tj. jsou oprávněni klienty zastupovat bez toho, že by jim byl nápomocen advokát soudního dvora.

Přístup ke vzdělání advokáta upravuje velkovévodské nařízení ze dne 10. června 2009, které stanoví organizační pravidla pro právní praxi a upravuje přístup k povolání notáře; předepsána je praxe v oboru, která se skládá z doplňkového studia lucemburského práva, po němž následuje odborná praxe.

Po získání osvědčení o doplňkovém vzdělání v lucemburském právu mohou být čekatelé zapsáni na seznam 2 jedné z advokátních komor v Lucembursku. Cílem přípravné právní praxe je naučit se výkonu povolání advokáta. Vysokoškolské studium umožnilo čekatelům získat podrobné znalosti práva a CCDL (doplňkové studium lucemburského práva) mu pomohlo doplnit jeho znalosti o specifické rysy lucemburského práva. Během přípravné právní praxe se klade důraz především na výkon advokátní profese, při němž čekatel vykonává své povolání pod záštitou vedoucího odborné praxe a navštěvuje vzdělávací program, jehož cílem je naučit ho výkonu povolání.

Odborná praxe trvá při nejmenším 2 roky a završuje ji závěrečná zkouška. Po úspěšném složení zkoušky se žadatel stane advokátem soudního dvora a je zapsán na seznam 1.

Na základě odůvodněné a podložené žádosti může čekatel Pilotní výbor (*Comité de pilotage*) vydat oprávnění vykonat právní praxi v délce nejméně 3 a nejvýše 6 měsíců v kanceláři advokáta působícího v některém z členských států Evropské unie. Toto období náležitě schválené praxe je započítáno do celkové doby přípravné právní praxe.

Advokáti jsou členy komory, která je seskupením nezávislým na veřejných orgánech a justici. Existuje **Advokátní komora v Lucemburku** a **Advokátní komora v Diekirchu**. Obě komory mají právní subjektivitu. Advokátní komora se skládá z následujících orgánů: sněm, představenstvo, předseda komory a pro všechny příslušníky tohoto povolání při ní působí Kárná a správní rada.

Více informací najdete na [stránce o povolání advokáta](#) na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.

Notáři

Podle článku 13 novelizovaného zákona ze dne 9. prosince 1976 o organizaci notářství je **počet notářů určen velkovévodským nařízením**. V současné době je počet notářů pro celou zemi stanoven na **36**.

Notáři jsou veřejní činitelé, kteří jsou oprávněni vyhotovovat všechny listiny a smlouvy, které účastníci musejí nebo chtějí dát sepsat jako veřejnou listinu vypovídající o právním úkonu a stvrzující datum jejího pořízení, zajišťovat úschovu listin, vyhotovovat opisy rozhodnutí s doložkou vykonatelnosti nebo stejnopisy.

Notáři nesmějí sami o sobě, ale ani prostřednictvím dalších osob, ať už přímo či nepřímo: vykonávat obchodní činnost, být jednateli, komanditisty, delegovanými předsedy správní rady nebo likvidátory obchodní společnosti nebo průmyslového či obchodního podniku; působit ve správních nebo dozorčích radách společností, podniků nebo agentur, jejichž předmětem činnosti je nákup, prodej, developerské činnosti nebo výstavba budov, nebo v nich mít jakékoli zájmy; mít s těmito společnostmi, podniky nebo agenturami pravidelné vztahy, které by bránily účastníkům ve svobodné volbě notáře; běžně provádět bankovní, eskontní nebo makléřské operace nebo spekulace na burze, s výjimkou eskontních operací zajišťovaných v souvislosti s výkonem jejich úřadu; přebírat do úschovy peněžní prostředky, s výjimkou úschovy, která je prováděna s cílem nebo u příležitosti notářských úkonů nebo vyřizování pozůstalosti; v žádném případě nesmějí vykonávat činnost notáře ve věcech, na nichž mají osobní zájem; používat zástupné osoby pro úkony, které nemohou provést přímo; mít pro jakékoli účely ve svých službách obchodní zprostředkovatele nebo realitní makléře.

Notářské zápisy jsou podle ustanovení občanského zákoníku právoplatné; jsou vykonatelné za předpokladu, že obsahují doložku vykonatelnosti. Pro vyhotovení listin jsou notáři povinni použít francouzského nebo německého jazyka podle výběru účastníků.

Notáři vykonávají své funkce na celém území státu. Svým úřadem se podílejí na výkonu veřejné moci.

Notářská komora se skládá ze sedmi členů, které z řad všech notářů v zemi zvolil sněm notářů.

Kromě pravomocí svěřených Notářské komoře na základě zákonů a předpisů, plní Komora zejména následující **úkoly**:

zachovávat kázeň mezi notáři a vykonávat kázeňské pravomoci prostřednictvím Kárné rady; předcházet sporům mezi notáři nebo je řešit smírnou cestou a v případě neúspěchu smírního řízení vyjádřit svůj názor prostým stanoviskem,

smírnou cestou řešit spory mezi notáři a třetími osobami,

vydávat stanovisko v případě problémů s odměnou, výplatou, mzdou, honorářem, náklady a výlohami, které nesou notáři, jakož i ke všem sporům, které v této věci podléhají jurisdikci v občanskoprávních věcech,

přijímat do úschovy výkazy o notářských zápisech; kontrolovat účetnictví notářů,

zastupovat notáře velkovévodství při hájení práv a zájmů příslušníků této profese.

Kárná rada se skládá z předsedy obvodního soudu v Lucemburku nebo soudce, který jej ve funkci předsedy zastupuje, a ze čtyř členů Notářské komory, kteří jsou jmenováni v závislosti na počtu odpracovaných let.

Kárná rada vykonává kázeňskou pravomoc nad všemi notáři v těchto otázkách: porušení právních a správních předpisů týkajících se výkonu povolání; pochybení a nedbalost při výkonu povolání; činy v rozporu s profesní důstojností, se ctí a bezúhonností; aniž by tím byla dotčena možnost řízení před soudem, zahájeného ze stejných důvodů. Rozhodnutí Kárné rady může opravným prostředkem napadnout jak odsouzený notář, tak nejvyšší státní zástupce. Opravný prostředek je předán občanskoprávnímu senátu Nejvyššího soudu, který rozhoduje s konečnou platností.

Úřad notáře může zastávat ten, kdo:

je lucemburským státním příslušníkem nebo státním příslušníkem některého členského státu Evropské unie,

požívá občanských práv a může vykonávat politická práva,

dovrší věk 25 let a získal podle lucemburských právních předpisů diplom notáře čekatele (současná úprava) nebo **osvědčení o ukončení praxe** požadované pro přístup k povolání notáře (dřívější úprava),

ovládá jazyk právních předpisů a jazyky používané správními a soudními orgány ve smyslu zákona ze dne 24. února 1984 o jazykovém režimu.

Více informací najdete na [stránce o povolání notáře](#) na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.

Další právníká povolání

Soudní vykonavatelé

Soudní vykonavatel je veřejný činitel, který má jako jediný oprávnění:

doručovat listiny, obsílky a rozsudky a zajišťovat doručování podle zákonů a předpisů za předpokladu, že způsob doručení nebyl zákonem upraven, provádět výkon soudních rozhodnutí, jakož i listin nebo exekučních titulů.

Soudní vykonavatel může provádět:

vymáhání všech pohledávek mimosoudní nebo soudní cestou. Tato pravomoc zahrnuje právo podepisovat jménem navrhovatelů žádosti o zahájení řízení o zjednodušeném vymáhání pohledávek nebo obstavení pravidelně poskytovaných dávek,

dražby a veřejný prodej movitostí, movitých statků a úrody, v souladu s příslušnými zákony a předpisy.

Může být ustanoven soudem, aby prováděl:

zjištění faktických skutečností, neobsahující stanovisko o následcích, které z nich mohou *de facto* nebo *de iure* vyplynout,

zjištění téhož druhu na žádost soukromých osob, přičemž v obou případech jsou tato zjištění právoplatná, dokud není prokázán opak.

Sazebník služeb soudních vykonavatelů stanoví velkovévodské nařízení.

Komora soudních vykonavatelů (*Chambre des huissiers de justice*) zastupuje toto povolání na celostátní úrovni. Spravuje ji tříčlenná rada složená z předsedy, tajemníka a pokladníka. Předseda komoru zastupuje v soudních i mimosoudních záležitostech.

Více informací najdete na [stránce o povolání soudního vykonavatele](#) na internetových stránkách Ministerstva spravedlnosti.

Soudní tajemníci

Vedoucí soudní tajemník (*greffier en chef*) vykonává funkci vedoucího soudní kanceláře a soudních zaměstnanců. Správní úkoly vedoucího soudního tajemníka zahrnují zejména vydávání kopií advokátům a soukromým osobám (např. potvrzení o rozvodu pro přepis v zahraničí), vydávání kopií procesních písemností, příjem vlastnoručně psaných závětí nebo prohlášení o dědickém odkazu, přísahy soudních tajemníků, příprava valných shromáždění, statistiky, jakož i dozor nad archivy. Soudní tajemník také přijímá podání námitek na podjatost soudce.

Úkolem **soudního tajemníka** je pomáhat soudci při všech příslušných jednáních a záznamech, tedy při slyšeních, účasti stran, vyšetřování, návštěvách na místě, pitvách, inventarizaci úpadku, vypracování rozsudků a výslechu osob v opatrovnictví. Soudce nemůže jednat bez svého soudního tajemníka.

Úkoly soudního tajemníka jsou stanoveny v článku 78 a upravuje je novelizovaný zákon o organizaci soudů.

Sbírka zvláštních zákonů s. 7–40.

Přístup k povolání upravuje novelizovaný zákon ze dne 16. dubna 1979, kterým se stanoví obecný status státních úředníků.

http://www.fonction-publique.public.lu/fr/publications/Reformes/Recueils/1_Statut.pdf

Související odkazy

Ministerstvo spravedlnosti

Poslední aktualizace: 27/09/2016

Originální verzi stránky (v jazyce příslušného členského státu) provozuje daný členský stát. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. Evropská komise vylučuje jakoukoli odpovědnost za jakékoli informace nebo údaje obsažené nebo uvedené v tomto dokumentu. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.